

FINANS- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande N:o 23/1931 med anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting angående vicetalmannen Johannes Erikssons m.fl:s petition av den 19 februari 1929 angående ändrad lydelse av gällande stadgande i § 10 mom. 1 kap. 2 av fiskeristadgan om förbud mot notdräkt under islossningstiden och därefter intill den 1 juli.

Landskapsnämndens förevarande framställning har i avseende å utlå-tande remitterats till finans- och ekonomiutskottet. Utskottet har i ärendets tidigare skede allaredan avgivit tvenne betänkanden; och har detsamma nu prövat landskapsnämndens förslag, att petitionen icke borde till åtgärd föranleda, ^{samt} ~~och har~~ efter ingående granskning av föreliggande spörsmål, på grund av omröstning, godkänt sagda förslag.

Majoriteten inom utskottet har vid frågans granskning beaktat alla de motiv, vilka under ärendets gång framlagts till stöd för landskapsnämndens förevarande förslag och funnit desamma naturliga och på saken verkande. Utskottets flertal har härvid även särskilt fäst sig vid rikets främste sakkunniges på fiskerinäringens område, lantbruksstyrelsens avdelnings för fiskerihushållningen, samt av landskapsnämnden åberopade utländska experter, på långvariga och uttömmande praktiska undersökningar sig stödjande utlåtanden i de hänseenden handlingarna i ärendet omförmåla; och önskar härutinnan speciellt därtill påpeka nämnda fiskeriavdelnings uttalande därom, att de motiv petitionärerna framfört icke äro med verkligheten fullt överensstämmande ävensom att den föreslagna reformen icke komme att lända landskapets befolkning till bestående nytta.

Pluraliteten inom utskottet önskar såsom stöd för sin uppfattning yttermera framhålla, att om man genomgår fiskerilitteraturen från 1700-talet, skall man finna, att redan då allmänt klagades över fiskets avtagande. Så framhåller t.ex. författaren till "Den svenske Fiskaren" år 1778, efter att hava talat om fiske under lektiden och dess skadlighet: "hwad under då, at man å alla orter hörer en grufwelig klagan öfwer fiskens årliga minskning"? En annan författare, Jacob Gabr. Gyllenborg, från samma tid, skriver: "Mången torde göra det inkast, att våra

sjöar äro för fattiga; Men hwaraf kommer det och hwem är wäl orsaken dertil? Mån tro det icke härrörer dels av Vår elaka hushållning, (kurs. utsk.) dels snålhet (D:o) efter den myckna småfisken, (hvilken wäl behövde wäxa til och öka sig) dels ock af vår förderfweliga notdragning kort före leketiden, härtill kan ej annat än beklagligen jakas". Således för mer än 150 år sedan hördes samma klagovisa över fiskets försämring som i våra dagar och yrkades på förbud mot fiske under lektiderna, mot notdragning kort före leken och mot uppfångande av småfisk.

Förbudet att använda vissa fångstsätt, såsom t.ex. noten, avser att hindra dels bortfångandet av fisk, som ännu icke uppnått fortplantnings- eller matduglig storlek, och dels även fångst av så stora fiskmängder, att fiskets fortbestånd för framtiden därigenom äventyras. Komme notdragning att bliva tillåten, skulle otwivelaktigt fisket till den grad försämras att detsamma som näringsfång lede största avbräck. Det har vid remissdebatten emot landskapsnämndens framställning invänts, att förbudet mot notdragning i de inre fjärdarna vore fördärvligt. Detta motsäges i hög grad av framstående fiskerimäns uppfattning därom, att de flesta fiskarter med avfästade rom helst förrätta sin lek bland vattenväxter i lugna och grunda, för vindar och vågsvall skyddade vikar med rik undervattensvegetation. Sådana fiskar äro t.ex. braxen, sarv, mört, id, lake, gös, abborre samt gädda.

Den i ärendet allaredan förebragta utredningen samt den uppfattning landskapsnämnden i sin förevarande framställning och utskottets flertal här framlagt borde vara tillfyllest för att ådagalägga omöjligheten av att tillmötesgå petitionärernas önskningsmål. Ett avgörande av frågan i den riktning petitionärerna emotse skulle dessutom med all sannolikhet ådraga landskapet bland sakkunniga en mindre smickrande uppmärksamhet och vittna om ringa framsynthet hos dess lagstiftare.

Utskottets minoritet har helt omfattat petitionen i fråga och föreslår således dess godkännande.

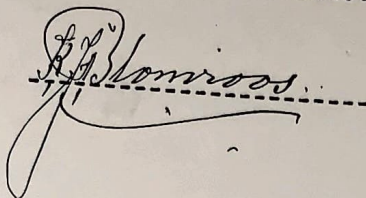
Efter vad sålunda i ärendet förelupit får utskottet vördsamt föreslå

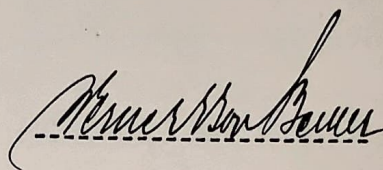
att vicetalmannen Johannes Erikssons m.fl. landstingsmäns petition av den 19 februari 1929 angående ändrad lydelse av gällande stadgande i § 10 mom. 1 kap. 2 av fiskeristadgan om förbud mot notdräkt

under islossningstiden och därefter intill den 1 juli icke måtte till någon åtgärd föranleda från Landstingets sida.

Mariehamn den 14 december 1931.

På Finans- och Ekonomiskottets vägnar:

Uti ärendets behandling hava deltagit ordföranden Blomroos, vice-ordföranden Törnroos samt ledamöterna Eriksson, Åkerfelt och Carl Nordlund.